

РЕШЕНИЕ

№ 2504

гр. София, 08.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8299** по описа за **2011** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 24.06.2011г. по нахд №5698 по описа на СРС за 2011г. е потвърдено наказателно постановление № P10- 107/21.02 2011г. на зам.председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000лв. за нарушение на чл.69, ал.2 от КЗ.

Несъгласно е наказаното лице с решението, с което се потвърждава наложената глоба и по изложените в жалбата в срок съображения- моли да се отмени решението на СРС и вместо него да се постанови друго, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба оспорва същата чрез юрк.Х..

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

СРС с решение от 24.06.2011г. е потвърдил наказателно постановление № P10-107/21.02 2011г. на КФН, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000лв. за нарушение на чл.69, ал.2 от КЗ за това, че към 31.11.2009г. по застраховка „Помощ при пътуване”, дружеството не е подържало достатъчен по размер резерв за предстоящи плащания. В постановлението е отразено, че недостигът е в

размер на 26 424лв., което в процентно съотношение представлява 132% от образувания резерв за предявени, но неизплатени претенции. Отражено е, че дружеството има резерв от 20 030лв. вместо изискуемия се от 46 454лв. или с 26 424лв по-малко.

За да потвърди наказателното постановление СРС е приел, че в производството няма допуснати съществени пропуснати нарушения. По същество е стигнал до извода, че наказателното постановление е материално законосъобразно. Посочил е, че същото е в съответствие на чл.68, ал.2, т.2 от КЗ, където е вменено изискването за резерв за предстоящи плащания, което изискване е и във връзка с чл.69, ал.2 от Общите правила за образуване на технически резерви. Отбелязал е, че дружеството не оспорва констатираното нарушение. СРС е обсъдил и размера на наложената санкция, която е минимална, както и не е споделил доводите за маловажен случай във връзка с чл.28 от ЗАНН.

От друга страна в касационната жалба се изнасят следните твърдения: твърди се, че дружеството виновно не е нарушило резерва, доколкото не е можело да предвиди какви ще са данните към края на учебния период, за да поддържа посочената стойност на резерва. Отново се визира, че следва да намери приложение чл.28 от ЗАНН без да се твърди конкретно в какво се изразява маловажността на деянието.

Настоящата инстанция намира касационна жалба за неоснователна. Правилно СРС на е споделил доводите за маловажен случай. Видно от чл.28 от ЗАНН административният орган не налага наказание, като предупреждава нарушителя, когато деянието е маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН във връзка с чл.93 т.9 от НК и чл.84 от ЗАНН, а именно този, при който извършеното деяние с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на деяние от съответния вид. В тази връзка съставът съобразява, че нарушението е формално, а не резултатно, поради което за да има маловажен случай следва да се установи по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи за този вид. Съдът не намира, че конкретните факти разкриват подобна малозначителност, доколкото недостигът не е 1 или 2 %, а се касае за над 100%. Не се споделя и втория касационен довод за незнание от страна на дружеството. В случая се касае за имуществена санкция и следователно отговорността е обективна и знанието или незнанието е ирелевантно по отношението на отговорността.

С оглед гореизложеното - решението на СРС е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.06.2011г по НАХ дело № 5698/2011г по описа на СРС.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: